

איך אגדיר את מערכות יחסי פה? ענייניות וקורקטיות. היחסים בין אוסטרית לבין ישראל הם יחסים של חי' לפיתרבות. אלה יחסים אינטנסיביים, בגלל המיספר הרב של דוברי-הגרמנית בארץ. דוגמות? רק בשנה האחרונה כ" קר הבאלט של וינה בארץ, והתקבל סם יפה מאוד. מצד שני, התזמורת הפיל' הרמונית, בניצוחו של זובין מהטה, התקבלה יפה בווינה.

שם הרשמי שלי הוא "ממונה" על השגרירות. בשלב זה יש החל' סה של ישראל שלא להגיש כתב' האמנה מתנשיא חיים הרצוג לנשיא קורט ולדהיים.

אני מכהן כ"ממונה" מאז אוקטובר 1986. כן, אני יודע שמתקבל הרושם כאילו אני נמצא כאן כבר כמה שנים. למעשה מתפקדת השגרירות כשג' רירות לכל דבר, פרט לעניין הטקסי. אינני הולך לאירועים מסעמו של

להסביר שאיננו מתערכים בענייניה הפנימיים של אוסטריה, בכך שאנחנו מתנגדים לנשיאותו של קורט ולדהיים. אני מנסה להסביר את הרגישות של ישראל ותושביה למה שקרה בשואה. בחוגים רחבים אני נתקל דווקא בהבנה, אך מוכן שקיימת גם נוקשות ואסימות.

אנטי-שמיות? זוהי יותר בעיה של הקהילה היהודית. אני, אישית, לא נתקל בכך.

איך אני רואה את תפקידי בפרשת-

"האיש המתאים - במקום המתאים!"

ממונה ירדן בביתו בווינה
יש פה לחצי'ס

שגריר בדרגת ממונה שלא איכפת לו (כמעט)

גידעון ירדן, הממונה על השגרירות הישראלית בווינה (מאז הוחלט להוריד את רמת הנציגות הישראלית שם מדרגת שגריר לדרגת ממונה) הזמין אותי ביום חשני לשהותי בווינה לארוחת צהריים בביתו, שהוא בית שגריר-ישראל בווינה מזה שנים.

ירדן, אדם סימפטי ביותר, שהתחיל את העשור השביעי לחייו, בקיש ממני שכל שיחותינו ומגישותינו בווינה תהיינה "אוף דה ריקורד" עם שיתן, לקראת שובי ארצה, ראיון לאומה. מרגע זה ואילך, השתחרר לחלוטין.

הבית, המשמש את שגריר-ישראל בווינה, הוא בית כפרי, בעל גן ענקי. הבית נבנה על-ידי הנס מולר, מי שהיה הבעלים של אתא. זהו בית בעל מיפלסים רבים, המחפים על חוסר-המרחב שבו. ירדן התלווה, בצדק, על כך שאינו יכול לארח מיספר רב של אנשים בבית זה, וחגיגות יום-העצמאות הן ממש פרוייקט מסובך. לגבי מי שמכנה בתפקידו רק מזה שנה וחצי, שחה ירדן כדג במים. הוא סיפר לי על הפמיליאריות הקיימת בינו לבין מנהיגי אוסטריה, על דלתו הפתוחה לרווחה של ראש-ממשלת אוסטריה, פרנץ וראניצקי, על יחסיו הטובים עם שר-החוץ אלואיס מוק.

"בשיחות בארבע עיניים הם מכנים אותי: 'אדוני השגריר'. רק באירועים פורמליים הם מונים אלי בתואר: 'הממונה'".

ירדן מנסה לשדר כאילו לא איכפת לו שהוצאר שגריר אינו מקדים את שמו, אולם ההסברים הכנייתיים-כמעט בעיניים זה הגבירו את החשד שאיכפת לו גם איכפת לו.

את ארוחת-הצהריים בבית-השגריר הגישה עוזרת כחולת עיניים, ביישנית, בעלת שיער שחור אסוף בצניעות. העוזרת היא חלק מהפולקלור של הבית. היא עובדת בירושה משגור לממונה. מדי בוקר עושה לה ירדן מיסדר ובודק אם בעלה הרביץ לה. על מי הסימנים הכחולים על גופה, סיפר לי, אין זה קשה במיוחד לחוש. ירדן לא נראה מזועזע, כמוני, כשתאר את המצב. העוזרת סבה בבית בשקט מופתי, ובעיניים מושמלות.

על מי ירדן, השתייה החריפה בקרב נברי אוסטריה, בתוספת תופעות של קינאה, עושים את התופעה די נפוצה בשכבות מסר יימות. העוזרת, אגב, אינה מעזה לעלות לחדרו של הממונה, כשהוא נמצא שם לבד.

אחרי הארוחה, בעזרת כמה כוסיות וודקה, קיבלתי תמונה מזוהרת של "מיתו מי" בווינה. בשלב זה תיכננו איך מפתים את נשיא אוסטריה, קורט ולדהיים, להתראיין בעיתון ישראלי, ועוד בעיתוני רגיש זה. ירדן סיפר לי כיצד הוא צריך להלך על ביצים, באירוע שבו ממתכנן גם ולדהיים: "אשתו מתמוגגת בכל פעם שהיא רואה אותו. לא מזמן פגשה אותו באופרה, בשימחה גדולה, ואמרה: 'חבל שקורט לא נמצא פה איתי'".

ביתניים הגיעה כרמלה ירדן - אשה נאה, משכילה, חזקה. גידעון, בעלה, הפסיק מייד לעשות מוזות בכל רחבי הבית לפני מצלמת הצלמת שנלוותה אלי. הבית נמלא כרמלה. נושא השיחה השתנו. כרמלה - אשה פרקטית להפחית - הודיעה לי: היכן קונים מותנות יום-הולדת, היכן קונים תכשיטים, נתנה כתובות - הכל בקצב הכתבה. גידעון אף לא הבחין בשינוי באווירה.

הזוג ירדן ליווה אותי במסירות במשך שהותי בווינה. בלילה האחרון, אחרי בילוי ממושך בפאב שבו מבלים גם שרים ובכירים את המרלמנט שידעות הקטנות של הבוקר, נעצר כמה שניות ליד העיניים, הסביר על כנסיות ובתי-מלון.

בסוף נקלענו גם לרובע הזונות, אבל זאת כבר אופרה אחרת.

העוזרת
האם הבעל הרביץ

ולדהיים. כלומר: אני לא מחרים אירור כים בחסותו. אם אני פוגש בו, ככל זאת, באירוע? הנה, למשל, נפגשנו ב' אופרה. אז מה? אני מתנהג ככרם. מה פירוש לא רץ לעברו. אני צריך ללמד אותך שיטות להתחמק? גם השגריר האמריקאי בווינה הבטיח לצמצם את מגעיו עם ולדהיים לאירועים שבהם הפרוטוקול דורש זאת.

בחיי היומיום, אינני מרגיש ברע מפני שאיני שגריר. אין כל הברל! היחס כלפי מצד השילטונות הוא מהוגן, אפי' לו ירירות. כל הדלתות פה פתוחות לפני, עד לראשי-הממשלה.

ולדהיים? נו, אינני יכול להתעלם מנקודות ערינות הכרוכות בפרשה. גם אינני רוצה להתעלם מכך, כשם המרי נה. הבעיה היא מורכבת: מצד אחד - אילו היה עושה איוו ג'סטס, נופל על הברכיים ומבקש סליחה ומחילה, היה נפתח איוו פתח. מצד שני - אילו היו הוכחות נוקבות נגדו מימי מילחמת העולם השניה, יכולנו לנקוט עמדה חרמשמעת. ההנחיות שאני קיבלתי מירושלים מתבססות על מונחה-מפתח: "בשלב זה".

לא, אין לי הוראות להוריד פרופיל. זה כבר מוגזם. יש לי הוראות ברורות

בפרט התיירות האוסטרית. בארץ. מיספר התיירים האוסטריים גדל באחד רונה.

כן, אני נשמע מרצה מתפקדי פה. אני ממוצא יק, שולט בשפה הגרמנית. עזבתי את גרמניה לפני המלחמה - כ"1933. אבי היה ציוני גדול. לכן ניצלתי מהשואה. אני מכיר את המני טליות האירופית. יש לי עצבים מת אימים, יודע להתמודד עם הלחצים. ויש פה לחצים!

אני לא יכול לומר זאת על עצמי, אבל את יכולה לכתוב - בשם עצמי, כמוכן - שאני האדם המתאים במקום